

# БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ



ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

на годину . . . . . 6 дин.  
на пола године . . . . . 3 дин.  
за стране земље на годину . . . . . 9 дин.

Недеља 28. Јула 1891.

Цена је огласима 6 дин. пара од врте  
Преглату ваља слаати упутницом на општински  
суд а све кореспонденције на уредника  
РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ  
Неплаћена писма не примају се.

Председник општ. вароши Београда по-  
слао је у име престонице нашем Краљу  
у Петроград следећу депешу приликом долас-  
ка његовог у Петроград 21 Јула 1891 год :  
**ЊЕГОВОМ ВЕЛИЧАНСТВУ КРАЉУ СРПСКОМ  
АЛЕКСАНДРУ I.**

Петроград.

*Величанство!*

Београђани пратећи Те с великом љу-  
бављу на Твом првом и далеком путу, који  
си предузео да походиш Твога милога кума  
цара свих Руса — хитају да Ти честитају  
сретан долазак у престоницу руску. Чести-  
тајући најпонижније моле Те Твоји верни  
Београђани, да будеш милостив изјавити  
пајдубљу захвалност великом цару на оној  
сјајној пажњи и дочецима, с којима је Ва-  
ше Величанство предусретано у пролазу  
кроз велику словенску царевину.

Живео цар руски Александар III!

Живео краљ српски Александар I.

Председник општ. београдске  
Милов. Р. Маринковић.

## ОГЛАС.

На основу правила за регрутовање за  
стални кадар од 15 Јуна 1831 год. ФН.  
4226, и прописа команданта дунав. дивиз.  
области од 30 Јуна тек. год. Бр. 6213  
извршиће се регрутовање обвезника за ста-  
лан кадар за варош Београд а за ову ка-  
лендарску годину.

С тога се овим позивају: 1. сви обвез-  
ници који су рођени 1871 године и то  
како рођени у месту тако и досељени.

2. Неспособни задругари појединих ре-  
грута чија неспособност даје регруту права  
на скраћени рок службе, а могу доћи и  
други из задруге ради објашњавања свога  
задружног стапа.

3. Привремено неспособни регрути од  
прошних година, а ови имају собом понеги  
и уверење којим су за привремено неспо-  
собне оглашени.

Регрутовање ће се вршити у здању су-  
да општине вароши Београда. а почеће 1.  
Септембра тек. год. а тога дана нека сви  
у седам сати из јутра регрутної комисји  
предстапу.

Број 7134 Из канцела ије VII пуковске ок-  
ружне командѣ 10. Јула 1891 године, у Б о-  
граду.

## 45. РЕДОВНИ САСТАМАК

27. Маја 1891. год.

Председавао председник г. М. Р. Маринковић, при-  
суствовали, члан суда г. Св. Карагелић, чланови одбора.  
г. г. К. Б. Михаиловић, М. Ј. Марковић, А. Ј. Одавић,  
Љ. Јовановић, С. Ј. Азријед, К. П. Михаиловић. Р. Пе-  
тровић, Д. Најдановић, В. Виторовић, М. Велизарић, Ј.  
Тадих, Ј. Димитријевић, М. Цветановић, Ђ. Николић  
И. Цветановић, Ђ. С. Новаковић, М. Јовановић, М. Ка-  
петановић, Р. Драговић, Г. Бркић, С. Д. Милићевић, Н  
Р. Поповић, Ф. Васиљевић.

I.

Прочитан је протокол одборске седнице др-  
жане 23 Маја т. г. и учињене су следеће из-  
мене: у одлуци КЊбр. 303 друга алинеја о по-  
лагању заклетве да се изостави и да се каже  
да је новонабрани председник положио проци-  
сну заклетву.

V одлуци КЊбр, 311 да у место глише Сто-  
јановића кафеџије буде присутник при ислеђе-  
њима кривичних дела г. Милош Поп-Јовановић  
берберин.

II.

Одборник г. К. Б. Михаиловић примећује да  
се у балканској ул. употребљује земља у место пе-  
ска за пасишање; мисли да земља неће моћи из-  
држати бујне кпше а нарочито у овој стрмој  
улици. По саслушању овога председништво је  
изјавило: да ће извидети и одбору реферисати.

III.

Одборник г. М. Јовановић моли председни-  
штво да нареди да се у „балканској“ улици  
што пре постави ивично камење како неби вода  
излокала и однеда камење у калдрму поставље-  
нопо саслушању овога председништво је изјави-  
ло да ће по овој ствари одмах нужне наредбе  
издати.

IV.

Одборик М. Велизарић извештава одбор да  
је дознао да ће краљевска влада на општин-  
ском земљиштву — марвеном тргу — у најкра-  
ћем року видати зграду за скупштину народну и  
здања за млиштарства; да ће се, ако се ово  
оствари интереси општине оштетити по што  
општина београдска нема сувинних простора  
за тргове. Даље је известио одбор да се у ули-  
цама: „Душановој“ и „Балканској“ предузети  
радови врло споро врше, те је оправдана боја-  
зан да се радови неће моћи на време сршити.  
По саслушању овога, председништво је изјавило:  
да ће се старати да се о првој ствари што пре  
и потпунје извести, како би могло предузети  
нужне мере ради очувања општински интереса  
По другој итерпелацији ствар ће извидети  
и потребне наредбе издати.

V.

Одборник г. Г. Бркић итерпелаше како је  
државна опсерваторија заузела и обградила

много веће земљиште општинско по што је од-  
бор решио да јој се уступи. По саслушању  
бора, одбор је изабрао: г. г. Мату Јовановића,  
Гавру Бркића, Мијанла Цветковића, Љубу Јо-  
вановића, одборнике и општинског инжинера г  
Јована Смедеревца, да као одбрски повереници  
ову ствар извиде и одбору реферису.

VI.

Одборник г. Д. Најдановић јавља како је  
управа трошарнска праставила да наплаћује ка-  
сапску ареду на месо које се са стране у ва-  
рош уноси још од оног времена од како је но-  
вом трошарнском тарифом укинута трошарина  
на месо. По саслушању овога, одбор је ставио  
у дужност председништву да ову ствар извиди  
и одбор пвести.

VII.

Одборник г. С. Милићевић саопштава одбо-  
ру да је Пера Видаковић самовољно заузео зем-  
љиште општинско и моли да се учини да се  
спречи у даљем уживању овога општинског зем-  
љишта, на шта је председништво изјавило: да  
ће ствар извидети и одбору о томе реферисати.

VIII.

Предсеништво изјављује да је у прошлој  
Седници случајно изостављено да се и за источ-  
ни врачар изабере два грађанина који ће при-  
суствовати овогодишњим испитима основних шко-  
ла, и моли одбор да то сада учини. и одбор  
је изабрао: г. г. Михаила Протића апотекара и  
Стевана Јорговића фабрканта.

IX.

Одборско повереништво изабрато у седници  
одборској од 9 Јануара 1891 год. АБр 56 ради  
прегледа обрачуна главне пописне комисје  
подноси извештај о граду своме.

По прочитању тога извештаја АБр 337 од-  
бор је примно овај извештај у свему с тим  
да се како опих 3000 тако и више изданих  
195 дин. ставе на терет партије буџетом одре-  
ђене за непредвиђене трошкове.

X.

Главна пописна комисја општине београд-  
ске подноси одбору свој извештај о извр-  
шеном попису у вар. Београду, и по прочитању  
тога извештаја одбор је примио тај извештај  
к знању.

XI.

Председништво подноси одбору на решење  
молбу грађана балканске улице, којом моле да  
се у балканској улици праве тротоари од обич-  
ног камена а не од циклопа.

По прочитању те молбе ГБр. 722, одбор је  
решио, да се иста одбади и пређе преко ње  
на дневни ред.

XII.

Председништво подноси одбору на решење  
акт г. министра народне привреде, у коме се

тражи да општина даде стан и огрев за неко-од бор је решно, дасе овај извештају свему при-м и о томе извести министарство унутрашњих дела.

#### 46. ВАМРЕДНИ САСТАНАК

31. Маја 1891. год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, од одборника били: г. г. Соломон Азријел, Лазар Длшковић, К. В. Михајловић, Раденко Драговић, Н. Р. Поповић, Риста Петровић, Љ. Јовановић, Ф. Васиљевић, М. Ј. Марковић, М. Јовановић, Т. С. Новаковић, Д. Најдановић, Ј. М. Тадић, М. Капетановић, К. Д. Главинић, М. Велизарић, Ђ. Николић и Цветановић.

##### I.

Прочитан је записник одборских одлука, седнице држане 27. Маја 1891 год. и учињене су следеће измене: у одлуци Бр. 319 да је трошаринска управа престала да наплаћује на месо аденду још од дужег времена, а не од кад је укинута такса трошаринска на месо.

У одлуци Бр. 326 да председник општине оцени да ли је потребно да се Цеханов плац купи, па тек онда да се приступи куповини.

У одлуци 327 да се речи „О бављењу своме“ замене са „О резултату бављења,“ т. ј. о успеху, који су постигли похађачи на изложби, бавећи се и прегледајући предмете своје струке.

##### II.

Одборник г. Раденко Драговић предлаже, да се коцкасти камен, на Сани, за који је решено, да се њиме калдрмисе у продужењу где је један део улице већ калдрмисан — да се склопи где год, док се не почне калдрмисати, јер ће га оданде свет развући.

По саслушању овога председништво је изјавило, да ће одмах издати потребне наредбе, да се овај камен склопи.

##### III.

Одборник г. Коста Б. Михајловић предлаже, да се код куће Констандиновића у кожарској улици направи канал те да се помоћу тога откlope баруштине које се тамо налазе.

По саслушању овога предлога одбор је решно, да се тамо направи канал такав, помоћу кога ће се моћи оно место осушити.

##### IV.

Одборник Д. Најдановић реферисе одбору, да је код жељезничке станице општинско земљиште заузето и да се на њему настанули неки

пиљари и продју ћебапе; исто тако да је заузело општинско земљиште код Чушићеве циглане, на коме су подигнуте неке приватне куће, и тражи да се овоме што пре стане на пут.

И одбор је по саслушању овога ставио у дужност председништву да се по обема овим стварима издаду потребне наредбе и очувају општински интереси.

##### V.

Одборник г. К. Д. Главинић предлаже одбору, да се нарочитом једном пиљиберу стави у дужност да за сва непокретна општинска добра изради тапје и општину убаштини, и одбор је, пошто о овоме већ постоји одлука одборска — примно овај предлог к знању.

##### VI.

Одборник г. Јов. М. Тадић пита председништво шта је урађено са решењем одборским, којим је умољен г. А. Миловановић, цариник београдски, да изради правила за варошку трошарину.

Пошто је председништво одговорило, да г. Миловановић неће да ради док му одбор не одреди награду како за овај тако и за прошлог његов рад око инсталације трошарине варошке, одбор је овластно председника, да у договору са г. Миловановићем одреди му награду за његов рад на општинским пословима која цифра да не буде већа од хиљаду динара.

##### VII.

По прочитању акта истражног судије АБр. 1070, којим тражи уверење о владању и помовом стању извесног лица, одбор је изјавно, да му је Андреја Маринковић лимарски калфа непознат.

##### VIII.

Председништво објављује одбору, да је министарство грађевина решило, да жалбу становника балканске улице због инсталације по нова проучи нарочито повереништво које да се састоји из чланова од министарства наменованих и од одбора општинског.

По саслушању овога одбор је изабрао г. г. Мих. Цветковића, М. Капетановића, Мишу Николчића и Милут. Ј. Марковића, одборнике, да као одборски повереници у друштву са повереништом министарства проуче жалбу становника балканске улице.

##### IX.

По прочитању протокола лиценцијације ГБр. 785, држане 28. Маја 1891. год. за грађење

И облак сече и даље полеће;

Ха. ждрал се пени и скаче, и вршти“ ит.д.

(цитат код Руварца 327).

2.

Одакле је Милош.

Као што се некад за бесмртним Омиром отимаше толики градови грчки, који ће му бити колевка — тако исто и за Милоша Обилића отима се скоро цела српска земља. Отидите на који хоћете крај наше миле отаџбине; отидите на југ у Македонију и Ст. Србију, на запад у Босну и Херцеговину, на север у Мачву и Браничево, и у срце данашње Шумадије — па упитајте ма ког хоћете — он ће вам с поносом казати, да се ту код њих родио јунак јунака — Милош Обилић. Ово не треба никоме да је чудно, јер је још у срцима нашег народа остало оних светих врлина, које стварају Обилиће.

Лако се да извести, како је тешко определити баш праву постојбину Милошеву. Тешко је одвојити Милоша од једног краја, тешко утрн народу веровање, да је он отуда — па га преместити на једну другу страну

## ПОДЛИСТАК.

### БИОГРАФИЈА

и

#### ДРЖАВНИЧКА РАДЊА

#### ВУКА БРАНКОВИЋА и МИЛОША ОБИЛИЋА

Темат награђен видовданском наградом.

од

Ж. М. РОМАНОВИЋА

Мој синко, ко свијетла образа умире, не каје се, што се родио, ма му за живота и горки дани бивали.

ЖК. НОВИЋ, ОТОЧАНЦИ  
„Капетан Радич“ стр. 47.

(наставак)

Сабљу нашет, коња јашет  
Милош Кобилићу,  
Он се хвали, витез славни  
Цара посећи ћу.

Али га турски извори не називљу Кобилић, већ Кобиловић или Копилић. Због тога је и Курипецић записао 1530 Милош

Кобиловић; Левенклав има и Кобилић и Кобиловић, и још има сила много примера, где се свуда место Обилића чује Кобилић, Копилић, Хобилић, Кобиловић.

Павао Јулипац први је 1765. г. написао место Кобилић *Обилић*; а Василије Петровић пак *Обиљевић*. Од обадвојице је пре приметио Андрија Качић у својим „Разговорима“ стр. 146 ово: „Кобилић од Новог Пазара; од овог племена би велики витез Милош Кобилић, који уби цара Мурата на Косову пољу. *Старином зваше се Обилић, али заради ненавидности би од Вука Бранковића назван Кобилић.*“

Није најпосле потребно даље наводити о презиму Милошеву. Као што се види народ га друкчије зове, а историја га бележи опет друкчије. Али најпосле ма како било да било, Милош нам ипак остаје јунак и витез, којим ће се Србин поносити, докле га и једног траје, и за чијом ће славом и величанствености вековима жудети читава поколења. Јест ма како се он звао и презивао, опет:

Милош је — Милош, сиви српски соко!  
Где, тешки како буздован окреће,

калдрме са дотераним каменом у которској улици, одбор је решио, да се грађење калдрме са дотераним каменом у которској улици уступи Ристи Крстићу, предузимачу као најнижем понуђачу по цени од шест динара и четрдесет и две и једна четвртина паре дин. по квадрат. метру.

## X.

По прочитању протокола лиценције ГВр. 791 државе 29. Маја 1891 год. за грађење калдрме са дотераним каменом и циклот тротоара у Вук Караџићевој улици одбор је решио, да се грађење ово уступи Ристи Крстићу ову предузимачу, као најнижем понуђачу по цени по то:

За грађење калдрме са дотераним каменом по шест динара и четрдесет и шест и по паре дин. од кв. метра, и за грађење циклот тротоара по пет динара и деведесет осам пара по кв. метру.

## XI.

По прочитању акта надзорне водоводне комисије АБр. 782 којим тражи да се откупи један део ливаде масе Аравџела Кеџића, да би се могао поставити довод воде до великог резервоара, и по прочитању извештаја повереништва, које је суд општински изабрао да ово питање проучи, одбор је решио, да се један део ливаде масе пок. Аравџела Недељковића — Кеџића за нов водовод београдски откупи само за ополко, колико је за водовод нужно а по цени од седамдесет пара динарских од квадратног метра.

## XII.

По прочитању акта рачуноводства општинског БВр. 1380 одбор је решио, да се лиценција општинске питомце Даринке Маденић у 2400 дин годишње издаје за ову 1891. годину из партије одређене буџетом за непредвиђене трошкове.

## XIII.

По прочитању акта рачуноводства општинског БВр. 1856, 1855 и 1381, одбор је решио да се суме у 110.55 дин. (сто десет и дин. и 55 пара) 54.95 дин. (десет четири дин. и 95 пара) и 225 дин. (две стотине двадесет и пет динара за изравну спотних војника 1889 год. и 1890 год. исплате војним властима из партије буџетом одређен за непредвиђене трошкове.

## XIV.

Председништво референтне одбору, да су рачуноспитачи, узети као дијурнисте да прегле-

дају и за главну контролу спреме рачуне општинске од прошлих година, — напустили рад још у фебруару месецу, ове год са тога, што им суд општински неће да плати дијурну и за празничне и недељне дане, и моли одбор да по овој ствари донесе своје решење.

По саслушању овога одбор је после поименичног гласања са 10 гласова против 5 (3 нису гласали) решио, да ми се не плаћа дијурна за празничне и недељне дане, но само за оне дане кад буду радиле.

## XV.

По прочитању молбе уједињених друштава београдске читаонице, београд. пев. друштва и друштва за гимнастику и борбе) АБр. 1057, којим траже, да им општина изда тапију на плац на т. палишном венцу, који је тим друштвима јетупљив решењем одборским од 12. фебруара 1883 год. Бр. 2278, и по саслушању реферата грађевинског одељења по истој ствари, одбор је решио, да се овај плац не уступа поменутиим уједињеним друштвима, но да се према утврђеној регулацији просече улица а у оба троугла с једне и с друге стране улице новопросечене да се засади парк.

## XVI.

Благајна општине Београдске подноси одбору две пријавнице Бр. 1686/90 и 1687/90 по којима је исплаћено 95 дин. Јефти Стефановићу пижињеру и Милану Маринковићу пижињеру 110 дин. на име дијурне за рад око прављења пројекта за регулацију Београда с молбом да одбор реши да се ови издатци учине из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове и одбор је решио, да се ови издатци у укупној суми од 205 дин. (две стотине пет динара) учине из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове.

## XVII.

Благајна општине београдске подноси рачун Бр. 1.44/89 Јов. П. Јовановића ижињера у суми од 370.30 дин. с предлогом да се и овај рачун исплати из партије буџетом одређене за непредвиђене трошкове. По саслушању овога одбор је одлучио, да се о овоме решава у идућој одборској седници.

## XVIII.

По прочитању молбе Јеврема Радивојчевића и Вјинка Ђурковића трг. из Пирота ГВр. 789, којом траже да се према 1ј тачки уговора састави изборни суд за расправу спорних пи-

тања око пријема плоча тротоарских, што они апферују општини, одбор је после поименичног гласања са 10 гласова против 1 (7 нису гласали) — решио, да се ова молба одбади и преко ње пређе на дневни ред.

## СУДУ ОПШТИНЕ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

Надзорној комисији за грађење водовода част је поднети суду извештај о извршеним радовима на водоводу за месец јуни т. г.

## I. Реконструкција старог водовода.

У току месеца Јуна извршене су исправке на ново постављеним цевима и отпочето грађење новог довода од најближег извора, из кога је вода до сада долазила доста плитким каналом, који је местимце пропуштао.

При крају месеца дошло је 15 часама поручених код Хилперга у Нирнбергу, и у овом месецу приступљено је намештању истих.

## II. Нов водовод.

1. *Израда бунара.* Бунар број II поново је насео и с тога је покушано да се до прописане дубуне избуши онолика ширина колика је потребна да може спољни филтар до те дубине сићи, што је после неколико покушаја напослетку и испало за руком, тако да је сад бунар II ископан до прописане дубине и спољни филтер са цевима до површине земље у тај бунар спуштен је.

2. *Зграде.* Рад на згради за машине и котлове ограничен је само на намештању сокла од тесаног камена за онај део где ће котлови доћи, пошто се даље пије могло радити, докле не стигну тачни планови за темеље машине.

Продужено је спремање туцаног камена потребног за бетон.

Стигла је и однешена у Макиш поручена гвоздена конструкција крова за зграду за машину и котлове, као и венац за главни бунар.

где опет народ скоро то исто верује. Најбоље је оставити, нека народ и даље живи у тој појетичној вери, да је Милош предак његов, и да он треба такав да буде.

Али ипак потребно је навести та народна веровања и места, где се мисли, да је Обилић рођен.

Почећемо са *Поцерином*.

Народна песма, кроз уста Рајка војводе, ређајући старе српске поглаваре, овако вели на једном месту:

На Поцерју украј воде Саве,  
Онда беше Обилић Милошу  
Везир беше славјоме Лазару!

Под самим Цером налази се село *Двориште*. Народ верује, да су ту били двори Милошеви. Ту се одмах налази и место, где су биле његове коњушнице, као и гроб неке његове сестре. Прво се место и сада зове *Милошеве коњушнице*. И за два брешчића *Табора и Црквине* везано је народно веровање. На првом је Милош одморио своју војску, кад се кренуо на Косово а на другом је причестио. Милошеве сестре Иконија и Вида нису могле пустити, да им једини браћац сам иде на Косово. И оне су хтеле,

да иду с њим. „Милош је тако ишао лагано с војском, вребајући згуду, да се од се стара искраде. Дошав с војском на *Равну ливаду*, више садање цркве Каоне, Милош рекне сестрама да му донесу воде. Иконија оде на воду, а Вида остане уз брата. Милош их после превари, те заспе под *Добрим Грмом*, а он отиде на Косово.“

И кад се после кратког времена доси она страшна погибија, чија је од првих жртава био и Милош, Иконија направи цркву *Каону*, а Вида неки други манастир у *Видојевици*. И Милошева остарела мајка дуго је чекала, да јој се синак са Косова врати. Али као да јој је неки фатални ехо чак са Косова говорио:

Нечај\*) више Милошева мајко  
Одбиј овце у то пусто поље.  
Милош ти је јуче погинуо!

И сада има река *Почмјл* и *Пусто Поље* и *Двориште*\*\*) и *Равна иољана* и *Мило-*

\*) Нечај и не чекај. \*\*) Кланц помпњухи Тројанов град, који се налази ту у околини вали да је ту била резиденција „посинка царевог Милоша Обилића“ Хриберт пак зове Милоша „der zerbische Ritter Niloš Obilic von Trojanov grad.“

шеве *Коњушнице*, као и *Добри Грм*. А брегови *Табора* и *Црквине* као да још причају о оној сили јуначкој, што се пре 500 година крену, да изгине на тужноме Косову. Походећи та места човеку се не може, а да се у мислима не препесе у оно, и ако тужно опет светло доба, а читав низ догађаја, zgodних за једну величанствену драму развија се пред његовим очима. *Пусто иољ* и данас је пусто, а по јасној месечини изгледа ти, да се и сад разлеже јадованке Милошеве мајке. А кад муње и громови почну парати врхове *Табора* и *Црквине*, та се и нехотице сећаш оних громава, који си као гласови српских јунака, грмели проу страним Косовом.

Толико о *Поцерини*.

Народ у околини *Крушевца*, прича да је Милош родом из једног села близу *Крушевца*, па како је био веома стасит и крупан, то се једна од кћери кнеза *Лазара* заљуби у њега видећи га на сабору, па је због тога узет у двор кнежев, постао властелин, зет, па и војвода.

Још је опширније народно веровање у *Пожаревачком округу*. Баш на једној при-

3. *Набавка цеви.* До краја месеца Јуна дошло је цеви од фабрике Руд Бекинг и Комианија.

1460 м. од 350 м. м. пречника,

8104 „ „ 300 „ „ „

632 „ „ 250 „ „ „

738 „ „ 100 „ „ „

Од фабрике из Понт-а-Мусона:

548 м. од 400 м. м. пречника

480 „ „ 225 „ „ „

492 „ „ 200 „ „ „

1197 „ „ 175 „ „ „

2067 „ „ 150 „ „ „

2583 „ „ 125 „ „ „

4530 „ „ 100 „ „ „

6798 „ „ 80 „ „ „

4. *Испитивање цеви.* Од цеви испитано је:

4 ком. од 350 м. м.

535 ком. од 300 м. м. од којих 25 није издржало пробу

163 „ „ 175 „ „ „ 16 „

119 „ „ 150 „ „ „ 7 „

246 „ „ 100 „ „ „ 2 „ од Бекинга

415 „ „ „ „ „ 13 од Понт-а-Мусона

833 „ „ 80 „ „ „ 37

291 „ делова од којих 19 ком. није издржало пробу.

Од цеви које нису издржале пробу 32 комада прсла су при транспорту 36 ком. прсла су при пробању, остале показале су неједнаку дебљину, мању тежину и неједнак див, и стига су шкартиране.

### 5. Полагање цеви:

У току месеца Јуна положено је:

1006.4 м цеви од 300 м м на доводу иза Чукарице

241.0 м. „ „ 175 м. м. у цариг. ул.

252.4 „ „ „ 150 „ „ „ тимочк. „

2.6 „ „ „ „ „ „ на тркалишту

213.3 „ „ „ 125 „ „ „ палид. трг.

1.5 „ „ „ „ „ „ хиленд. ул.

177.85 „ „ „ 100 „ „ „ у дуванд. „

точици реке Витовнице налази се доста питома село *Кобиље*, и тамошњи свет верује, да је Милош био родом из тог места\*). Близу је село *Двориште*, где су опет по народном веровању били двори Милошеви. Манастир *Туман* зидао је Милош баш пред саму битку косовску, и још сада му се за то држе нарочити парастоси. Даље народ верује, да је Милош био коњаник, јер су чувени кучајински коњаници. То он тврд својим песмама. За пример да наведемо један стих из оне лене песме „Смрт Кајице војводе, где се на једном месту вели:

И Степана Степојевог сина

Кучајинског бојног кољаника.

У рудничком и ужичком округу такође се верује да је Милош родом из њихове околине.

Народно веровање у Пироту а из год. 1578. забележио је Ст. Герлах у својем делу „*Tagebuch etc*“ На стр. 522. вели

\*) Чувени садашњи разбојник Петар, који кајдукује са својом другарицом Милош, често с поносом тврди, да је и он из Кобиља.

366.30 „ „ „ „ „ „ „ цетињс. „

420.0 „ „ „ „ „ „ „ хиленд. „

517.0 „ „ „ „ „ „ „ болнич. „

210.4 „ „ „ „ „ „ „ улици два бела Голуба

27.8 „ „ „ „ „ „ „ „ „

169.95 „ „ „ 80 „ „ изворној ул.

224.0 „ „ „ „ „ „ „ улици два бела Голуба

5.25 „ од 80 м. м. огранка за хидрант на доводу.

Сем тога положено је но није испитано:

до 200 м. цеви од 300 м. м. пречн. иза Чукарице

„ 800 „ „ „ „ „ „ у фишек. ул.

„ 180 „ „ „ 175 „ „ „ на марв. трг.

„ 300 „ „ „ 100 „ „ „ у балк ул.

### 6. Велики резервоар

13-тог Јуна отпочето је са бетонирањем фундамента и патоса, и до краја месеца израђено је 241 м<sup>3</sup> бетона. Због педовољног привлачења песка, радила је на спремању само једна партија раденика.

Осим тога је Управа водовода, на захтев министарства Народне Привреде, отпочела са копањем ровова и полагањем цеви у државним оборима за свиње на Чукарици.

За радове која Управа водовода у режији врши, утрошено је у току Јуна мес. свега 682<sup>3</sup>/<sub>4</sub> надница и то:

на зид. зграде за маш. и котлове 106<sup>3</sup>/<sub>4</sub> надн.

на радове варошког водовода 548<sup>1</sup>/<sub>4</sub> „

„ „ у Билбидаре 12<sup>1</sup>/<sub>4</sub> „

на одржавање постојећег водовода 15<sup>1</sup>/<sub>2</sub> „

Председник надзорне водоводне комисије

Н. И. Стаменковић.

## ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

**Водовод.** Од понедељика прошлог на свима новонамештеним чесмама пуштена је вода. Вода још по мало мирисе на смолу и с тога је непријатна за пиће али није

исти Герлах: „Шаркој или Пирот, важно трговачко место. Сем вароши има и један замак, од кога постоје још 4 јаке куле са зидовима опасане. Хришћани кажу, „да је Милош Кобилић који је пробо турског цара Мурата, ту становао.“ И доиста и сад народ у околини Пирота, па чак и Радомира и Ђипровца верује, да је Милош био из Пирота, па у њему и становао.

Народ из околине *Новог Пазара* тврди и верује, да је Милош, заједно с Рељом Крилатицом, родом из Новог Пазара. То је забележио фра Анд. Качић и на једном месту, у својим разговорима (стр 146.) вели: *Kobilich od Novog-Pazara; od ovog plemena bi veliki vitez Miloš Kobilich, koji ubi cara Murata na Kosovu polju.*“

Код истог Качића једна му песма овако почиње:

Босна слави Рељу Бошњанина,

Сењ бијели Иву Сењанина,

Унгарија Сибњанина-Јанка,

Бугарија(?) Краљевића Марка

Ерцеговци Милош Кобилића

Рвањани бана Зринскића итд.

И доиста народно веровање постоји да је Милош из *Тијентишта* у Херцеговини

шкодљива. Но она се може употребити за сваку другу цел. Чим овога мириса нестане, вода ће престати да тече на старим чесмама и једино ће је бити па новим.

Овом дугом испирању цеви узрок је тај, што су се исте морале прати водом, која је служила за пиће и која је цурила на старим чесмама. Зато се је чешће пута и дешавало, да по кој пут на старим чесмама није било воде, јер је преко ноћ вода пуштана у нове цеви.

**Трамзај.** Сви претходни радови око грађења трамваја довршени су и грађење истог отпочеће у току идуће недеље.

Прва пруга, која ће се градити ићи ће од Реалке ка „Славији.“ По уверавању предузимачевом, ова ће се пруга још ове јесени предати саобраћају. Идуће године до јесени, биће све пруге готове.

**Са концерта.** Приређивачки одбор концерта, што је давала општина београдска у корист улењавања Калимедала на св. Илију поднео је свој извештај суду, из кога се види, да је продато улазница свега 1634 ком, и добијено 817 дин. Добровољног прилога пало је 271·90 дин. Свега је било прихода 1088.90 дин. Од ове суме има се одбити 82·50 дин. трошкова око приређивања, према чему је било чистог прихода 1006 40 дин. Приложеницима добровољних прилога раздато је око 212 кита цвећа из општинске баште.

Овакав тонал одзив грађанства београдског доказује, да општина београдска може слободно и чврстим корацима корачати и даље у свима својим предузећима, јер ће је грађани београдски и морално и материјално потпомагати.

Слава београђанима!

## ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Н. Н. чиновник железничке дирекције покљонио је 10 дин. сиротињи београдској

Јиречек у својем делу „*Handelss-tassen*“, вели: „после изласка из теснаца, долази се на штапију *Тијентиште*, где се налази и хап истог имена.“ Више још писања нарочито католичких, тврде, да је Обилић одакле био родом, а скоро га сви називају *Кобилић*, због три кобиле, које је имао у својем алемичком грбу.

У *Македонији* и *Старој Србији* има ваздан места, где се верује, да се Милош Обилић тамо родно. У Горњој Дреници имају развалине *Милошевих врата* па и дворова, а и једна притоцица реке Дренице назива се *Обилићева река*. Мало па југ, близу *Неманића ливада*, налази се развалине *Милош Обилићева града*, па истов мало одакле налази се *черкеско село*, где је Черкезе ратна бујица из 1876. год. донела. И сад по дворовима тог града Милошева, место сјајне српске госпоштине, место Милоша, Ивана и Милана, се ди какав замишљени Арнаут, или черкески чобанин, и у лепим летњим ноћима можда сања о својој азијској домовини.....

За Омпра се некад отимаху седам градова, а за Обилића ето девет, а да смо их

Суд општине вар. Београда изјављује у име своје сиротиње дародавцу своју најтоплију благодарност.

Од суда општине вар. Београда 27 Јула 1891 године, Деп. Бр. 1936.

## О Г Л А С

Управи водовода потребан је један машиниста који је вичан руковању са локомобилом, као и два ложача.

Попуде са сведочбама нека се најдаље до 5. Августа т. г. упуте управи водовода.

Бр. 1601

25. Јула 1891.

у Београду.

Управа водовода.

## ОПШТИНСКЕ ЛИЦИТАЦИЈЕ

Пошто одбор општински у седници својој од 6 тек. м. из законих узрока, није одобрио лицитацију за извоз шљунка из општинског мајдана с ниже коштњака, то ће се поново на дан 31 тек. м. при инжињерском одељењу суда ово општинског од 3—6 сати по подне држати јавна усмена лицитација за извоз поменутог шљунка.

Кауција се полаже при лицитацији 100 динара у готовом новцу или у државним папирима.

Ближи услови могу се видети при инжињерском одељењу сваког радног дана за време канцеларијско и при лицитацији.

Од стране суда општ. вар. Београда ГБр. 1047. 26 Јула 1891 год. у Београду.

Суд општине вароши београда даваће под аренду путем јавног усменог надметања избацавање ђубрета из кварта врачарског.

Личитација ће се држати у рачуноводству суда општинског на дан 1. Августа ове године од 8 до 12 пре и од 3 до 6

све ређали било би их још више. Па зар да не вреде оне Његошеве свете речи:

Шта Леонид и Спевола хоће,

Бад Обилић стане на поприште.

При овакој великој љубави, што је наш народ гаји спрам Милоша Обилића, доиста је тешко одредити: где је баш права постојбина Милошева? Историја нам није то забележила, а ако хоћемо да овде следејемо народноме веровању, онда ћемо доиста тешко одговорити на горње питање.

Ако ћемо узети, опет на основу народнога предања, да је он рођен рецимо у Новом Пазару, излазе на супрот остала народна предања и потиру нашу прву поставку,

Скоро време и открића новијих историјских споменика можда ће нам моћи показати оне, што данас не знамо.

Незнајући место рођења Милошевог нама је ипак у памети све оно, што је тај врли и велики Србин за Српство учинио. Историја свих народа и свих векова не памти једног таквог дела, што би било равно делу Милошеву. Није чудо што су се јунаштом Милошевим папајали читави наши нараштаји

сати после подне, у које ће се време и закључити.

Кауција се полаже 120 дин. ако је српски грађанин, а 240 дин. ако је страни поданик

Услови лицитације могу се видети у рачуноводству пре, а и на дан лицитације.

Из седнице суда општине вароши Београда 26. Јула 1891. године СБр. 13956, — у Београду.

## ВАНРЕДНИ САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

држан 23. Маја 1891. год.

(Свршетак.)

8. Саве Раденковића лебара, замениће га Глиша Стојановић.

9. Младена Николића потпуковника, поротника да се због слабости разреши поротничтва (да остане и даље).

10. Милоја Тадића присутника, да га замени Мијаило Миловановић трговац.

Даље: саопштава да Јеврема Маринковића пензионара по извешћу власти нема у реду чиновничтва. (чује се: то је трговац Јеврем Маринковић и њему треба саопштити да је изабран за присутника).

*Председник.* Само још једну важнију ствар да свршимо. Г. инжињер ми саопштава да је одређена комисија за примање плоча које се од лифераната добијају за тротоар и да стручних чланова комисије нема овде — отишли су на неке дужности или осуства ван Београда. Посао међу тим не трпи одлагања јер су плоче на месту а и лиферант, који је дошао из Пирота, чека због прегледа. С тога вели инжињер да би ваљало одредити још кога у комисију. Чађевић и Миша Николић инжињер на путу су а г. М. Јовановић на одсуству (чује се он ће доћи сутра — прекосутра, Но да се одреди инжињер г. Мијаило Цветковић) — (прима се).

*А. Одавић.* Ја бих имао још ово да кажем. Г. Мата Јовановић каже да је камен гледао и да одговара по квалитету уговору а сад има само да се прегледа од стране инжињера што се тиче дебљине. Дакле по-

читава поколења. Оно је Србина одржало у најтамнијем и најнесретнијем добу свога народног живота, — оно ће му показати и пут бољој и сјајнијој будућности.

*Био Милош Поцераи, Брвничевац, Пиротанин или из Родомира, Македонац или Ужичанин, Старо-Србијонац или Херцеговац — он је био и остаје Србин, као што су и сви људи из тих покрајина српских — прави и чисти Срби.* То нека нам је довољно.

3.

Племе Милошево. Је ли био жењен и је ли зет кнезу Лазару?

Незнајући ништа позитивно о месту рођења Милошевом, такође се скоро ништа не зна ни о његовом племену, као ни о његовој породици. Чак је у овом случају народно веровање још сиромашније.

Народна прича вели, да је цар Степан идући једном у лов нашао Милоша и посенио. Милошева мајка имала је толико велике дојке, да их је могла преко леђа пребацити, па да Милош тако сиса. Због *обила* у дојкама и прозваше га Обилић.

сао може без одређивања других чланова да се одма сврши.

*Председник.* — Седницу закључујем.

држан 27. Маја 1891.

*Председник.* Састанак је отворен. Изволте чути протокол последњег састанка. (Секретар прочита 44 ванредни састанак).

Има ли ко шта да примети? (Нема).

*Бока Николић.* Ја би имао да предложим ово: У прошлој седници кад смо бирали присутнике изабран је Глиша Стојановић оvd. и то на мој предлог. Ја ни сам знао да је он и лане био и сад чујем да се он љути на мене, што сам га опет кандидовао, наводећи да сам му то лане учинио на сад опет.

Пошто сам се уверио да он има право ја предлажем да се он измени и у место њега одреди Милош Поп. Јовановић

*Председник.* Пристаје ли одбор на ову измену? (Пристаје). Добро. На место Глишино долази Милош.

*К. Б. Мијајловић.* Ја би опет имао да предложим да се изостави тај Милош Поп. Јовановић. То је човек по занату берберин. Није нужно општини да човека овога уклања с посла за ове ствари, кад то може други — с тога би предложио да се и он другим замени пошто је и сиромач човек.

*Бока Николић.* Он је доброг стања, а има и кафе који му раде.

*К. Б. Михаиловић.* У балканској улици кад је оно била бујица однела је калдрму с једне и с друге стране. Предумач је дошао да поправи и да извади ону калдрму, па сад у место песка међу земљу. Ја их питам зар то може да буде, а он каже боље је да буде земља, него песак. Ја питам може ли и сме ли то да буде.

*Председник.* Ја то узимам као доставу. Извидићу и учинићу шта треба.

*Бока Димитријевић.* Ја мислим да би они одборници, који чине оваке доставе боље учинили кад би то достављали председнику пре седнице, а не овако у седници, кад има да се врши дневни ред. То је рђава практура што се овде то чини а штетна је и по општину. Одборник кад што примети

Друга опет народна прича вели, да је њега кобила одојила, па се због тога и назива *Кобилић*. Овој причи је ваљда исти узрок, као и речима Вукове жене Маре: Ал је Вука родила. лена од града владика, А Милоша Кобилковића, једна млада Влахињца, Влахињца родила. под кобилком одхрањила.

Или речима Роксандре сестре Леке капетана:

Је си л' чуо, гђе причају људи,  
'Бе ј' Милоша кобила родила  
А некака сура бедевца,  
Бедевца, што ждријеби ждрале,  
Кобила га сисом одојила  
С тога снажан с тога висок јесте!

Племе Милоша Обилића није дакле историји, бар за сад познато. Тако исто није позната и година рођења Милошева. Али свакако је неоспорна ствар, да је *Обилић* по рођењу био властелин, и да је за време косовске битке био и — војвода, а трношки га родослов назива још и „кнезом и војводом целог војинства.“

Историја нам дакле није забележила ни најближу породицу овог дичног јунака, као оца, матер, браћу, сестре. Већ је народно

да се право чини, не треба да чека чак до седнице одборске него треба одмах да јави надлежном.

*М. Јовановић.* У балканској улици треба одмах ивичним каменом везати калдрму, да не чекамо на тротоаре, јер ако то не учинимо, како је улица стрмна нека иоле буде јаке кише однеће опет све. Г. Инжињер треба све то да извиди. Камена ивичног има у Београду доста, па нека га употреби.

*Председник.* Постоји једна молба да се тај ивични камен неударе.

Та ће се молба изпети пред одбор.

*Мата Јовановић.* Ивични камен мора доћи, а да ли ће то бити дугачак или кратак то је друга ствар.

*Председник.* Све ове напомене клоне се само на то, да се зна шта треба да се ради и на шта пази, те да се не учини штета. Ми ћемо то узети у обзир.

*Марко Велизарић.* И по вароши се говори, а чуо сам и од меродавних лица, да влада намерава да зида на баталцамији зграду за скупштину, и министарства. Ја мислим да би то била несрећа за општину. Ми немамо много пространих празних места у вароши, која би се употребљавала за баште, дечија игралишта и тим подобна. Сад нек нам се узме и баталцамија и онда неће нам баш ништа остати за такве цели. Кад влада не може да помогне вароши нека нам не штоди. Преседништво треба да види стоји ли то у ствари, па ако је заиста тако, нека изнесе ствар пред одбор те да се предузме све што је нужно а да нам се баталцамија не одузме.

Владу треба замолити, да она своје зграде зида по улицама и тим улепшава варош, као што се то ради и у другом свету. То је једно.

Друго. Онај плац што је дат гимнастичком друштву, поклоњен је у цели, да се нешто на њему зида. То друштво ништа не ради. Мени се чини, да је био одређен рок за зидање потребних зграда за друштво, а ако до тог рока не подигну, да им се може то место одузети. И сад кад није ништа на том плацу подигнуто мислим да председништво треба да предузме корак те да предложи одбору на решење да се тај плац одузме, и да га општина употреби на кориснију целу а не да стоји онако као што је сад смештено за нечистоћу.

Имам и трећу напомену. На дорћолу у Душановој улици за одкопавање земље предузимач употребљује само 2—3 кола. Ако се тако буде радило, ми ћемо дочекати јесен и Душанове улице остаће у развалинама и блату целе зиме.

Тако је исто и у балканској улици. Тамо ради један човек и 2. помагача.

На све ово треба обратити озбиљну пажњу те да грађани не вичу на нас.

*М. Јовановић.* Напомена г. Велизарића односно намере владине да нам одузме плац на „Баталцамији“ заиста је врло важна, да се и о њој размисли и проговори. Ја се слажем с тим, да општина београдска треба да резервише то место за своје потребе. Држава треба да подиже своје зграде на местима, где би улепшала варош. Она има таквих плацева. Нпр. онде где је касарна нарочито онде, где је коњаничка касарна која не треба да и даље остане у сред вароши, већ то место треба да се употреби за каква већа државна здања, као што су: скупштинска зграда министарства, школа, и т. даље.

Кад држава има своје плацеве она не треба да се меша у општинска имања. Председништво треба о томе да се извести уколико су ти гласови основани па да предходно поради, да се тај плац код баталцамије не одузме.

Што се тиче плаца гимнастичког друштва, господе заиста није лепо да у сред вароши стоји плац обрастао коровом неупотребљив и пун нечистоће.

Мени је познато, да се спрема од стране управе вел школе установљње једног фонда — штеднишнице — из кога ће се подићи зграда за њихове сиромашне питомце. На сваки начин доћиће и на београдску општину да и она у томе нешто помогне ову хуманитарну установу. Ја налазим да би општина могла тај плац приложити за подизање ђачког дома за сиротне великошколце.

У Београду, које на великој школи, које у другим учебним заводима живи неколико стотина ђака, тиљуди троше и њихово бављење и трошање овде доприноси доста користима и улепшању престонице.

Према томе и општина је дужна да помогне са своје стране ово друштво које ради на томе да се сироти ђаци склопе у какав друштвени дом а да се не повлаче

и пропадају по разним бурдељима, да то друштво помогне те да подигне од новчаних прилога овај тако нуждан дом и чиме га она најбоље помоћи може него ако му да плац бесплатно на коме ће дом подићи. — Ту би се подигло једно лепо здање дакле кад ово поклоњено земљиште није употребно за што је намењено ја сам мишљења да се одузме и на ову нову целу погребити.

*Св. Караџић.* Што се тиче Душанове улице онај предузимач калдрмисања заиста ради полако у њој, за то је опоменут два пута сад треба уговор с њиме да се раскине. Он би хтео да то избегне преносом уговора на другога али ми на то писмо пристали, свакојако ми морамо уговор раскинути и с њима раскретити.

Што се тиче марвене пијаце г. Риста Петровић каже решено је да се тамо узме један део за скупштину зграду а друго за парк. Ја мислим да би ми требало да добијемо о гоме писмо од г. мин. грађевина.

Што се тиче овога плаца преко пута од Београдске задруге, председник читаонице г. Пецић поднео је молбу и тражио да се читаоници изда на њега тапија али бивши председник није могао да нађе решење о томе.

*Председник.* Што се тиче ових напомена о марвенове тргу и о Душановој улици, ви сте већ чули потребна обавештења, а ја вам још могу казати да ће мо се старати да учинимо све што је нужно те да се сачувају интереси општине Београдске и настојећемо да то буде пре него што се донесе коначно решење. Ја узимам ту дужност на себе да што пре сазнам на чему је ствар и према потреби урадим шта је нужно.

*М. Велизарић.* Ваља да имате на уму то да је Јовановићу инжињеру стављено у задатак да направи план према томе плацу на Баталцамији и да ми не треба да питамо дали је и шта решено, него да одма допсемо одлуку штага ће мо овај плац употребити јер доцнија одлука биће доцне.

*Председник.* Признајте господе да и ми сами водимо тако исто бригу о овоме врло важном питању као и ви али свакојако без прибављених потребних обавештења тешко је ствар сад одма решавати. Ја се надам да ћу обавештење прибавити кроз неколико дана и чим видим у чему је ствар ја ћу

предање у том погледу далеко богаије. Оно нам истина не казује оца и браћу, али зна за матер и за три сесте: за Иконију, Виду и још једну трећу, која је била умрла још пре битке косовске. Сигурно је, да је Обилић још ког брата има.

Да ли је Милош Обилић био зет кнезу Лазару — већ је са тим историја на чисто. Одговор гласи да није.

Албанез дон Константин Мусаћи би је први, који је, године 1550. поменуо Милоша као зета Лазарева. Познија писци прихватили су то.

Чудновата је, али ипак разрешљива је та ствар од куда се Милош назива зетом Лазаревим.

Познато је, да је кнез Лазар имао пет ћери, од којих једна била удата да Бука Брапковића, друга за Балшића трећа за Милоша (?), четврта за Николу Горјанског, а пета — Оливера — била је девојком за време битке косовске.

Да не буде она била намењена Обилићу? Или, да не буде она истина, што се каже, да је у очи битке кнез Лазар обећао Оли-

веру ономе, ко убије Мурата? Или је најпосле народ толико волео Обилића, да га је и зетом царским назвао?

Слободно је тумачити и једно и друго и треће, а нама се самима чини, да је највероватније ово последње, па и оно прво. О другоме неможемо ни говорити, јер нам изгледа сасвим невероватно, да се у очи битке могло нешто тако и говорити, а нарочито, да је говорио тако нежан отац, као што је био кнез Лазар.

Настаје питање: кад Милош Обилић није био зет кнежев, да ли се је у опште и женио? И ту историја ћути, а народно нас веровање упућује, у погледу те ствари, на сасвим погрешне резултате. Нама изгледа, држећи, да је Милош погинуо у добу између 24 до 27 године, да се није ни женио. Можда се био женио.

Ако је истинита она поставка, да му је била обећана Оливера, па је венчање спречено наступелом катастрофом — онда куда ће те лепшег предмета за једну жалопојку, да је векови не могу још једну сличну пружити. Мезимица кнежева, најслађе чедо

Милчино, вереница једног таког јунака, као што је Милош, поглед пун очекивања на будуће слатке дане — па место тога какав сташан табло: мртав отац, мртав и вереник, а за њима страшни Бајазит, црна Ангора и још црња испосничка ћелија!

Обилић није имао деце, пошто се дакле није ни женио.

Какав је изгледао он, то нам се лепо износи у једној народној песми. Кад се причешћивала војска на Косову из цркве су последњи изашли Милош Иван и Милан и сусрели косовку девојку. Ту народни певач описује Милоша овако:

Бид се шета вјвола Милошу,  
Крсаи јунак на овоме свету,  
Слбљ му се по калдрми вуче,  
Свиден калпак оковано перје.  
Н јунаку коласта аздија,  
Око врата свилена марама,  
Обазре се витез око себе,  
И ур еда косовку девојку,  
Где се диви слави и јупштву —  
С' себе скида коласту аздију,  
С себе скида па је њојзи даје:  
„На девојко, коласту аздију,  
Мо чему ћеш мене сопомеут,  
По аздији по имену моме!“

питање изнети пред одбор те да заједнички већамо шта ваља да предузмемо па да сачувамо интересе општинске. За толико ваља да може ствар застати (прима се.)

*Д. Пајдановић.* У варош се увози маст и свињско месо али се на њега не плаћа трошарина јер у тарифи то није означено а ја мислим да треба да се наплаћује нешто као на име ариде општинске. Питао сам управника трошарине зашто се такса не наплаћује и он ми је одговорио: За то што тарифом није утврђена.

*Председник.* По тој ствари прибавићемо потребна обавештења и наредити шта је нужно да се правило о трошарини доведе и сагласност с правилима за кланице.

*Г. Бркић.* Кад је поведена реч о некаквом плацу и о згради за љаке имам да кажем да сам пролазио покрај онога плаца па коме је подигнута зграда за астрономска испитивања и видео сам, да су они уватили и ошанчали онолико општинскога простора колико им општина није дала. Ја мислим да то не треба и несме да буде. Прошло је оно доба кад је се могло као под Књазом Милошом заватити гди је се хтело и колико се хтело заншта. Ја се сећам де је председник општине г. Пашић излазио на лице места и казао им шта могу да задрже за подизање зграде за астрмију и они су требали на том да остану, међутим они су грдно пољаву заузели.

*С. Милићевић.* Познато је да све бивше општинске управе до прошле и ове нису водиле много рачуна о имању општинском, и због тога је много општинске земље заваћено од стране приватних. На данашњег председника општине полажу грађани велике паде и он би требао да настане да сви они који су заватили општинску земљу а немају тапију на њу поврате је општини. Ту скоро било је суђење са неким Пером Видаковићем који је заватио општинску земљу ради чега је излазио и врачарски кмет. Свакојако ваља једном пречистити шта је општинско а шта је приватно, па што је општинско најозбиљније чувати од заватине.

*М. Јовановић.* Односно овога плаца који је заузет ради подизање зграда за астрономију могу да кажем ово. Ја сам као

одборник био одређен од стране одбора те сам с председником општине изишао на место и одредили смо земљиште које је потребно држави за ове зграде. О томе је поднесен извештај, а председник је мислим и усмено о ствари реферисао. По томе реферату одбор је решио да се за астрономску опсерваторију и остале зграде које ће се подићи уступи једна цела парцела која лежи између писарске улице, крагујевачког друма, рејона општинског и мостарске улице. Као што видите та је парцела ограђена улицама и рејром Београдским и ја мислим да никако орган државни неће бити толико не разуман да заграђује општинско имање кад зна да може данас сутра изићи општински инжењер и казати: руши то јер је заузет сокак — улица.

Ја мислим да би најбоље било ако се већ сумња да није више плаца заграђено него што је дато, да се одреди општи инжењер да извиди и да нам рефериса

*Андра Одавић.* Ја сам хтео да говорим о овоме предмету што је г. Сима говорио. Ја сам читао акт којим се кмету оделења наређује, да види земљиште општинско, које је заузео г. Пера Видаковић, и да се увери је ли доиста заузео. Комисија која је ради тога излазила нашла је да је доиста заузео.

Том приликом чуо сам, да такви случаја заузимања има доста. С тога ја потпомажем предлог г. Симин, да се што пре изиђе и види шта је заузето па исто поврати и стане на пут даљем заузимању.

*Председник.* Казао сам секретару да то прибележи све да се извиди.

*Гавра Бркић.* Г. Мата и ја и г. председник који су ишли знају како је та ствар текла. Њима је казано, колико да заузму. Одкуда сад да заузму више. Сад само треба да им се одузме оно што су више заузели. Данас су видели да може да се заузима, па су све и заузели. Кад има надзорника општинских добара он треба све то да пази и да све заузимање доставља.

*Председник.* Да дам обавештења колико сам могао о овој ствари знати пре, но што сам на ово место дошао.

Као што знате одбор је решио и одобрио да се уступи оно место за звездарницу и казао је количину простора што им уступа. Према овој величини сад треба

да знамо је ли заузето онолико земљишта, колико је одбор одобрио.

Имао сам прилике, да се разговарам о овоме се управником звездарнице, јер је ово што је напоменуо г. Бркић и мени пало у очи. Он је казао, да је онолико простора узето колико је одобрено и да ни за длаку није више узето. То је инжењер обележио. Питао сам га шта ће им толика површина и он је објаснио, да је потребно за научна истраживања која ће бити.

Сад ја ћу извидети колико је дато, а колико је заграђено. У осталом ја верујем ономе, што каже да ни за длаку није заузето.

(свршиће се)

## ДЕСЕТО ДНЕВНИ САНИТЕТСКИ БИЛЕТЕН.

УПРАВЕ ВАР. БЕОГРАДА  
О БОЛОВАЊУ УМИРАЊУ И РАЂАЊУ.

Од 1—10 Јула 1891 год. Београд.

### I., О боловању.

По извешћу овдашњих лекара боловало је свега 306 лица од ових болести.

#### А., Од инфекциозних болести

Наступне грознице 135, црвеног ветра 2, Дифтерије 1, Дизентерије 1, Друге инфек. болести 4, Венерије 16, Сифилиса 10.

#### Б., Од осталих болести.

Великог кашља 4, Реуматизма 3, Шкрофула 4, Апоплексије 1, Запаљење мозга и коже му 1, Хистерије 1, Епилепсије 1, Невралгије разне 5, Пери-ендо-цардигле 1, Мане срца 3, Катара распр. органа 27, Запаљења плућа 4, Запаљења плућне марамице 1, Туберкулозе 25, Ангине 7, Устобоље 2, Катара желуца 30, Шуљева 1, Катара црева 70, Запаљења трб. опне 1, Жутице 1, Херније 1, Далка 2, Невритиса 1, Метритиса Метроваргије 4, Других болести секдал. 2, Болести очију 5, Белести ушију 4, Ургикарије 1, Абдес флегмоне 3, Форункуле 1, Егцема 5, Друге кожне болести 5, Периститиса 3, Запаљење ко-

У истој се песми помињу и два његова побратима Милан Топлица и Косанчић Иван, који се не одвајају од њега. Историја нема права да сумња, е су они били његови побратими, али их она изближе не познаје.

По најодном веровању он је био тако изврстан певач, да је чак и вилу могао натпевати. За то га је она једном приликом и устрелила.

Из свега се дакле лено види, колико је нашем народу Милош мио био. И народне песме, које су најлепше, најмилозвучније и најпримамљивије — то су песме о Милошу.

Милош је — опет по народном веровању — био висок танак и необично снажан. Носио је лепу брадицу и дугу косу. На сликама га тако и сликају. Имао је мач, који је секао и најтврђи панцир. И коња му „Ждралина“ опевале су народне песме

Милошу, кад је погинуо могло је бити тако око 24 до 27 година.

4.

#### Рад Милошев до боја косовског

Кад незнамо годину и место рођења Милошевог тешко је одредити његов поли-

тички рад до Косова. Али ипак са оно нешто мало историјског материјала, а помоћу народне традиције, даје се исплести целина, да можемо добити појам о његовоме раду, који је круписан убиством Муратовим.

Важно је такође и то знати, какав је положај заузимао Милош на двору Лазареву?

По свему судећи изгледа, да је он био један од већих дворских сановника. Положаје те обично заузимаху људи, чувени са свога јунаштва или са своје породице. Без сумње, да је и Милош заузео то место, једино благодарећи своме необичном јунаштву, па и својој политичкој увиђавности.

Да је доиста могао Милош заузимати једно такво место, сведок су нам наше народне песме, а првенствено она „Милош у Латинима и „Женидба Милошева.“

Кроз ову последњу песму као да се може назрети оно покушавање Лазарево, да и Влахе добије за своје савезнике. Тада он шаље Милоша, који потпуно успева у томе и засведочава да има у себи онога, што ми данас називамо — политичким тактом. Народна песма приписује још једно дело Милошу. Кад је кнез Лазар хтео, да зида

себи задужбину — красну Раваницу — Милош је био онај, који га је упутио, како ће то бити Богу најмилије, а по народ најпробитачније. И кад се већ задужбина почела градити, и кад процишта триста немара па и Раде Неимаре од силе охолости Југовића — онда кнез Лазар посла Милоша — да Југовиће примерно казни. Сада што је Милош у томе поступио онако, како је најпаветније било поступити — то је још, бољи сведок његовог такта и његове увиђавности. — — — —

У то доба облаци се почеше све већма наносити над српским небом. И ако је било затишје, тим се више требало бојати скоре изненадне буре.

И доиста то се брзо догоди.

(наставиће се)

